

Hannu Kankaanpää

HESARI

ja muita runoja 1980–1998

ntamo

HESARI

© 2015 Hannu Kankaanpää

ISBN 978-952-215-581-8

ULKOASU

Make Copies

KANNEN ALKUPERÄISKUVA

Matti Paavonen, *Helsinginkatu 2008*

Licensed under CC BY-SA 3.0 via Wikimedia Commons

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Hannu Kankaanpää

HESARI

ja muita runoja 1980–1998

ntamo

TÄHÄN ASTI TAPAHTUNUT

- 1961: elokuussa rakennettiin Berliinin muuri
syyskuussa alkoi kansakoulu
- 1962: rukoilin ettei ydinsota alkaisi tänä yönä
- 1963: katsoin Kennedyn hautajaiset
Hilja Emilian telkkarista
- 1964: sairaalan radiosta kuulin kun Beatles
- 1965: pääsin kuin pääsinkin yrittämään
oppikouluun pääsemistä
- 1966: sain pyörän ja äidinkielenmaikan
- 1967: kuoromatkalla Itä-Saksassa
ikivaltion aseet vahtivat
- 1968: Länsi-Saksasta toin levysoittimen
Prahan kevään ja syksyn raossa
- 1969: jaoin Pressenit ja Iltikset myöhässä
kun kotka oli laskeutunut kuuhun
- 1970: ostin kirjoituskoneen, ja sitten

1. kokoelmasta *Sukupolvi*

Hävetkää

te jotka puhutte Runoudesta
nenänpieluksia väristäen kuin pärskähdys
räjähtäisi nahkaselkäkansissa.

Runo kasvaa maasta matojen avartamasta
runo yhdytään vedestä ja kivistä

kuin sen kantajakin

runo murenee kosketuksen puutteesta
syrjään jätetyn naisen tavoin

joka on menetetty

silti se on sitkeä ja mahdollinen.

Runo ohenee liuskeeksi valeklassisessa

pylvässalissa

naulattakoon se hellästi sydämen kärjillä

maantien pylväiden pölyttyneeseen

kilometriaitaan

kulkevien lukea, ottaa mukaan

luotetuksi jokaisen matkalle

onnellisten aamujen maahan.

NILS FERLIN

Tukkukauppiaan portaalla
istuu lappunsa kadottanut paljasjalkalapsi
yö ei hänestä piittaa
korttelit vaanivat laihaa petollista untaan
jossain rahisee gramofoni, se on tarttunut kiinni
ovikellonrimputtelijoiden poikamiesvalssi

juotiin pilsneriä, jumalan sirkusparaati
suru vaeltaa väsynyt kaupustelija
katukiviä te olette

kauniit ihmiset

Minä ylistän Helsingin katuja roskaista tuulta
valinnanvapauden hihnoja Aleksin sissisotaa
sadetta lihaa Stockmannin kasseja
ruokahalua joka kasvaa syötettäessä
ja pitkiä aamuja reippaita arkia pakokaasussa
työvoimatoimiston matalaa profilia
Tannerin selän takana minä ylistän
rakenteita & pelastusarmeijaa
viimeistä ratikkaa tavoitteita taivaan lintuja
korttelikuilujen ränneillä rikotuin siivin

”Melkein kuin runot olisivat jossain jo olemassa,
ja itse vain poimisin ne esiin luettaviksi ja kuul-
taviksi.” – *Runoilijan jälkisanoista*